

Wie langs het strand wil gaan wandelen vergeet niet eerst even te koopen: *Prof. Kuckuck: Der Strandwanderer*, Mit 27 Aquarelltafeln; gaat hij tot de Middellandsche Zee toe, dan heeft hij het volgende er ook nog bij noodig: *Prof. Dr. Carl Cori: der Naturfreund am Strande der Adria und des Mittelmeergebietes*; 4 farb., 21 Tafeln in Schwarzdr., mit 191 fig. Leipzig 3 M. 50.

De bekende vorschcr over het leven der beren, *Werner Laurie*, die na zijn geprezen werk over „*The Grizzly Bear*” niets meer van zich liet hooren, zal nu spoedig naar ik verneem in 't licht laten zien „*The Black Bear*” à f 4.20.

Feuchte Musikanten: Eine Naturgeschichte der Frösche und Kröten, von *Eduard Boode*, mit farb. künstlerischen Bildern, 2 M. 50, is een alleraardigst boekje, met zorg geïllustreerd. (Naturwissensch. Verlag: Godesberg Bonn.)

Wie zich interesseert voor het zieleleven der dieren vergeet toch vooral niet allereerst te nemen: *O. M. Reuter: Die Seele der Tiere im Lichte der Forschung unserer Tage*. 1908, Leipzig, Weigel f 1.95. Aus dem Schwedischen übersetzt von Dr. Max Buch. Het is een mooie kritische studie (die tevens veel literatuuropgaven verschaft) en het is prettig gesteld.

Van de serie van Cassel & Co., waarvan ik laatst behandelde de Alpenplanten en de vogels, wil ik thans noemen het deel van *Kirby*, over *Familiar Butterflies and Moths*, with 48 col. Pl. 6 S. Zooals ik reeds meer zei, zijn de illustraties van deze serie het groote aantrekkingspunt. Het zijn geen museumillustraties, ter determineering, maar bekoorlijke en toch ware afbeeldingen.

Indien de 2 werken van Schillings (*Blitzlicht* en *Elelescho*) iemand te duur waren, hem zij gezegd, dat er nu één deel verschijnt met de voornaamste hoofdstukken uit beide, voor 6.50 M. geb., 572 bldz., 83 photo's.

Dordrecht.

P. J. BOLLEMAN VAN DER VEEN.

De zachte winter en de hermelijnen. — In 't laatst van Februari zag ik in de duinen een hermelijn jagen in volkomen bruin zomerkleed, zonder eenig spoor van bleeke vlekken. En op de trophee-boomen van de jachtoppassers heb ik ook den heelen winter niets anders gezien dan bruine, ongevlekte hermelijnen. Nu geloof ik wel niet, dat die dieren in den zachten winter hun witte pak in 't geheel niet hebben aangetrokken, maar ik zou toch wel eens willen weten, waar en wanneer tusschen November 1909 en Maart 1910 witte hermelijnen zijn waargenomen. T.

Zanglijster. — In de berichten in vorige afleveringen omtrent het ook door mij (bij strandhoofden) waargenomen en naar ik meende algemeen bekende feit, dat kraaien schelpdieren van zekere hoogte op de steenbezettingen laten vallen, om de schalen te verbrijzelen, vind ik aanleiding het volgende mede te deelen.

In den winter 1906—1907, op een dag toen alles met versche sneeuw bedekt was, zag ik bij den voormaligen tol op den straatweg tusschen Alkmaar en Heilo een zanglijster (waarvan toen vele exemplaren in de bosschen bij Alkmaar en bij de stad overwinterden) bij een der rails van het spoor van den stoomtramweg Haarlem—Alkmaar zitten, voortdurend den kop heftig op en neer bewegende met een rond voorwerp aan het einde van den snavel. Naderende bleek het, dat die lijster bezig was, de schaal van een groote huisjesslak te verbrijzelen, door deze met alle macht op de rail neder te hameren; toen ik tot op enkele passen genaderd was, scheen de schaal voldoende te zijn verbrijzeld; de lijster slikte de slak haastig in en verdween in het struikgewas, zeker met het doel andere slakken van onder de sneeuw en het bladerendek op te graven. Een vochtig plekje op de rail met kleine stukjes van het slakkenhuis, bevestigden mijne waarneming.

Wellicht is deze wijze van doen zeer gewoon, doch het is dan toch opmerkelijk, dat deze vogel, toen de geheele omgeving, behalve de rails, onder een zacht sneeuwdek bedolven was, wist, dat de staten spoorstaaf als aambeeld zeer geschikt was. G. R.

In Holland overwinteren de zanglijsters tegenwoordig in groot aantal. Als je in de duinen een gewone baksteen neerlegt, dan wordt dat al heel gauw een ontbijttafel voor zanglijsters en komt de grond er vol met stuk geslagen slakkenhuisjes. T.

Driebloemige rogge. — De door Heimans geteekende en beschreven roggeaar met driebloemige aartjes is o. i. niet zoo zeldzaam. Wij treffen sinds een vijftal jaren dergelijke planten steeds aan op spoorwegterreinen in de omgeving van Rotterdam, waar ze opslaan uit graanafval. De vorm is bekend als: *Secale cereale*, b. triflorum Döll, Fl. v. Baden, p. 122, of als *Triticum cereale*, b. triflorum Ascherson.

Rotterdam.

JANSEN EN WACHTER.